

תת"ע (אילת) 3873-07-22 - מדינת ישראל בא כוחה - נ' אלמוג תם - בעצמו

תת"ע (אילת) 3873-07-22 - מדינת ישראל ע"י בא כוחה נ' אלמוג תם - בעצמו
תת"ע (אילת) 3873-07-22
מדינת ישראל ע"י בא כוחה
עו"ד גור צור, עו"ד יערה אלמדוי
נגד

אלמוג תם - בעצמו

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה באילת
[01.10.2024]

כבוד השופט גיל אדלמן

החלטה

1. בפני טענה בהתאם לסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982 לפיה יש להורות על זיכוי של הנאשם מן העבירות המיוחסות לו עם תום פרשת התביעה, וזאת מבלי שעליו להשיב לאשמה.
2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיפים 62(3), 64(א)(3), 39א לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א - 1961, וכן אי ציות להוראת שוטר במדים 23א(2) לתקנות התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א - 1961.
3. על פי כתב האישום, הנאשם, נהג ברכב בהיותו שיכור, בכך שבדגימת אויר נשוף שנערכה לו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף היה 536 מיקרוגרם לליטר אויר נשוף, העולה על הריכוז של 240 מיקרוגרם הקבוע בתקנות.
4. כמו כן על אף ששוטר הורה לו לעצור, הנאשם פרק מהרכב רגלית.
5. במענה לכתב האישום, שניתן ביום 11.09.2022, כפר הנאשם בעובדות כתב האישום המיוחסות לו בטענה כי לא נהג ברכב, אלא שהה בחוף עת פנה אליו השוטר.
6. במסגרת פרשת התביעה העידו עדי תביעה וכן הוגשו מסמכים שסומנו ת/1 - ת/15.
6. בטרם החלה פרשת ההגנה טען הנאשם כי אין להשיב לאשמה ונימק טענותיו.

7. בנימוקיו הדגיש הנאשם כי לא הוכח כי הוא מי אשר נהג ברכב. והתייחס לעדותם של המתנדב רועי טפר וכן המתנדב יוסף חסון (להלן: טפר ו-חסון בהתאמה).
8. המאשימה מצידה השיבה כי עמדה בנטל הבאת ראיות. לשיטתה הוצגו לבית המשפט ראיות פוזיטיביות ואובייקטיביות אשר יש בהן כדי להוכיח את אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר. לחילופין נטען כי יש בראיות שהוצגו כדי לפחות להעביר את הנטל לידי ההגנה.
דין והכרעה
9. לאחר שעיינתי בחומר הראיות הכולל את עדויות המתנדבים, ומסמכים שהוגשו לתיק, נחה דעתי כי הצדק עם המאשימה.
10. בשלב זה של ההליך על בית המשפט לבחון האם הראיות שהוגשו על ידי התביעה, יש בהן בסיס, גם אם דל, בכדי להוכיח את יסודות העבירות המיוחסות לנאשם. אפנה בעניין זה לדבריו של השופט שמגר במסגרת ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון פ"ד לב(1) 170:
- "בית-המשפט לא יטה אופן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב-האישום ראיות בסיסיות לענין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית-המשפט העליון ב-ע"פ 28/49, [1]. הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם. לענין משקלן של הראיות ובחינת אמינותן מן הראוי להוסיף, למען שלמות התמונה, כי ייתכנו נסיבות קיצוניות שבהן תעלה שאלה זו כבר בשלב הדיוני האמור: כך נקבע בשעתו, באנגליה, בגדר ככלל של פרקטיקה (NOTE PRACTICE), כי את הטענה אשר לפיה אין להשיב לאשמה ניתן להעלות, בעיקר, בהתקיים אחד משניים אלה: א. כאשר לא הובאה עדות כלשהי כדי להוכיח יסוד חיוני ומרכזי של האשמה, או ב. כאשר הסתבר בעליל, על פניו, כי כל הראיות שהובאו על-ידי התביעה הן כה בלתי-אמינות עד כי אף ערכאה שיפוטית בת-דעת לא היתה מסתמכת עליהן (E.R. 448 (1962) 1 All). אך מובן הוא כי נסיבות מן הסוג השני, שבהן יזקק בית-המשפט בשלב של תום פרשת-התביעה לענין האמינות, הן חריגות ומכאן גם שההזדמנויות אשר בהן ייעשה יישום מעשי של כלל הפרקטיקה הזו, יהיו נדירות.
- אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד מישני מאלה שהוזכרו באישום. די בכך שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום (ראה ע"פ 48/42, [5], הנ"ל)".
- לענין זה ראה אף ת"פ (מחוזי ב"ש) מדינת ישראל נ' אביטן (29.6.2005); ת"פ (מחוזי חי') מדינת ישראל נ' פאעור ואח' (12.9.2006).
11. במקרה דנא התרשמתי כי המאשימה הניחה תשתית ראייתית ראשונית, ואף מעבר לכך, להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו. לענין זהות הנהג, אפנה לעדותו של טפר, והמסמכים שהוגשו מטעמו; העד ציין כי זיהה את הנהג בבירור דרך החלון הקדמי ותיאר אותו כמי שהרכיב משקפיים עם מסגרת זהב. בהמשך, כשהגיע לכיוון החוף חבר לחברו למשמרת חסון אשר עמד עם הנאשם אותו זיהה העד "דרך זקן ומשקפיים עם מסגרת זהב". טפר הדגיש כי בעת המפגש הראשוני עם הנהג סימן לו לעצור, והלה ביצע פניית פרסה ונסע מן המקום.
12. עיון בעדותו של העד חסון ובמסמכים שהוגשו מטעמו, מחזק את האמור. חסון בחקירתו הנגדית סיפר כיצד הוא וחברו למשמרת, טפר, עמדו עם מדים בעת שהגיע רכב וטפר סימן לו לעצור, מדובר ברכב מסוג סיאט בצבע לבן. הרכב ביצע פרסה במקום, העד סיפר כי עלה על הניידת ונסע אחריו תוך כדי שמירת קשר עין, עד שהרכב נעצר והוא ראה את הנהג פורק ממנו. העד סיפר כי עצר אחריו, יצא מהניידת והחל לרוץ אחר הנהג הנמלט עד אשר השיגו. בשלב בו ביצע בדיקת נשיפון שתוצאותיה לימדו כי המדובר בחשד לנהיגה בשכרות, חבר אליו חברו טפר אשר כאמור זיהה את הנמלט כמי שנהג ברכב לפני כן.
13. משכך, לטעמי קיימות ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום, כנדרש בפסיקה, בוודאי לשלב זה.
14. אשר על כן הטענה נדחית והנאשם ישיב לאשמה.
15. קובע דיון לשמיעת פרשת הגנה וסיכומים בעל פה, ליום 10.2.2025 משעה 14:00 עד השעה 15:30.
- ניתנה היום, כ"ח אלול תשפ"ד, 01 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.